

Каде замина вистинскиот македонски дух? Зошто толку лесно дозволивме депресијата на тешкиот живот да надвлее над нашиот ум и разум? Зошто не ги засукаме ракавите и не собереме сили да го промениме нашиот сив живот? Не можеме, не умееме, не смееме? Кој нè држи како во "апс" и со врзани нозе нè тера да трчаме кон некаква непостоечка цел? Свесни сме, но одмавнуваме, знаеме сè, но премолчуваме. Мали сме биле, тенки сме биле, крехки, неподобни, неспособни... Со векови ни ги полнеа мозоците дека така ни било пишано, дека колнати сме биле толку да имаме. Точно е дека толку можеме, затоа што толку ни е силата, затоа што имаме непријатели меѓу пријателите, затоа што предавствата ни се побројни од јунаштвата. Половина од државата ни е антидржавна, половина од општеството ни е туѓо, половина од духот ни е продаден и предаден. Така живеат и така ги воспитуваат новите македонски генерации. И потоа тие ќе биле свесни за себе, за предците или за потомците. Ништо од тоа. Сè додека Македонија е на крстопатот дали ќе ја биде или не, сè дотогаш овие генерации Македонци ќе креваат раце од иднината и од подоброто утро и ќе ѝ се препуштаат на судбината. Тоа не е само жалосно, туку е и очајно, нешто што е тешко повратно. Животната депресија е потешка од болеста. Таа претставува смрт на духот.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

СЕ ИЗНАГЛЕДАВМЕ ЈАВНИ ФАЦИ СО ЛИСИЦИ... КОЈ ОД НИВ ЛЕЖИ В ЗАТВОР?

СЕ СОБРАЛЕ "КОМИТИТЕ" ЏАНАМ АРАМИИТЕ

Самите гледаме дека додека државата се бори да опстои на сопствените нозе, да застане здраво на тврдата и трнлива подлога, политичките структури, но и дел од граѓанството, делуваат деструктивно и антидржавно, антимакедонски. Силни сме тогаш кога ќе застанеме пред телевизиските екрани и ќе ги пцуеме оние кои треба да нè водат напред, мажи сме тогаш кога ќе седнеме в кафеана и со ракија, две или три, ќе почнеме мајката да им ја караме на терористите и на криминалците. И баба ми покојна може така и држава и идентитет да чува. Но, кога ќе треба зборовите со дела да се заменат, тогаш сите во визбите како глупци се кријат, тогаш сите бугарските, наместо македонските, пасоши на границите ќе ги вадат. Жално е тоа што долготрајната македонска транзиција, полна со криминал и арамирак, од политичарите се префрли и во начинот на размислувањето и работењето на граѓаните. Сè повеќе и повеќе гледаме како

народот наш е арамија, граѓаните наши се предавници и велепредавници, интелектуалците наши се одродници, соседите наши се крвници... Светот е одамна расипан, но ние некако недозволиво многу се расипавме. Смрди реата која ја пуштаме да труе околу нас.

АРАМИСКИ ГНЕЗДА

Во државава не постои ниту една институција, ниту едно претпријатие за кое нема негативни вреднувања. Не постои влијателна индивидуа за која нема да се напишат негативни коментари. Судовите се преплавени со предмети за кривично гонење на лица од сите општествени области и статуси, па деновиве по малку смешна ми дојде поплатката на раководителите на затворските установи во земјава дека веќе немаат место каде да ги сместуваат обвинетите и осудените. Се наполнија занданите во "Шутка" и во "Идризово". И таму лебот џа-

КРИМИНАЛОТ

бе ќе го јадат, а ние ќе плаќаме за тоа. Арамија до арамија... политичари, бизнисмени, директори, поранешни министри, пратеници, судии, адвокати, полицајци, но и обични работници кои се декларираа како чесни. Се краде секаде кој каде ќе стигне... вработените на шалтерите, вработените во продавниците, на патарините, во болниците и амбулантите... Немаштијата тоа го направи, а големците не научија да ја искористиме приликата која ни се дава и да лапнеме нешто од она забранетото. Но, на крај повторно страдаат ситните риби, а оние покрупните ќе ги скинат мрежите и ќе се изгубат во длабоката институционална широчина. Тие утре повторно продолжуваат со истото темпо, а малиот и обичниот смртник ќе треба да го оправдаат трендот на власта дека борбата против корупцијата и ара-

НИТУ ЕДНА "ГОЛЕМА ГЛАВА" НЕ ГО ПОЧУВСТВУВА МРАКОТ НА СКОПСКИТЕ ЗАНДАНИ

КАДЕ ЛИ СЕ, КАЈ СЕ КРИЈАТ?

Да бидеш голема глава или "буџа", како што народов милува да каже, не е мала работа. Заштитен си како паун и во најцрните времиња. Ќе ти "опнат" некоја кривична, колку да помине на редот и потоа бркај работа. Весниците и телевизиите ќе поприкажат нешто црно, ќе извадат некое пукулче за матните работи и секое чудо за три дена. Ќе помине. Не е сефте. Дека политичките и останатите јавни фаци се привилегирани пред законот и дека тој поинаку се толкува за нив од нас обичните, говорат следниве показатели. Александар Верушевски, несмасното "типче" на високиот функционер е амнестиран од делата кои ги правеше со години наназад. Да е жив и здрав Бране, инаку немаше да куртули. Како и што сè ни е познато. Владислав Тамбурков-

пунска опера, судот и власта престанаа да се интересираат за него. Па, ако тоа е лекот за избегнување на решетките, тогаш сите ќе почнат да се трујат по малку со солни киселини. Или нешто друго е во прашање? Сега ќе имало ново судење, откако "Апелација" ја укина првостепената одлука. Сè е наредено. На овие горенаведени типови им се придружува и Драган Далаверски. И тој, како и дел од ова друштво, е недостапен за органите на прогонот како Караџиќ и Младиќ. За Љубен Пауновски и да не зборуваме. Никој не откри каде завршија десетината милиони евра, додека тој министеруваше со ресорат одбрана и веќе шест години се влече судскиот процес против него. Обвинителството молчи, одбраната го побива првобитното. Ооооо, ќе забораваме-

ски уништи неколку фирми и во отсуство беше осуден на петгодишна затворска казна. Деновиве му распишале потерница да го фатат. А, тој гајле си нема... станал хонорарен предавач на Американски колеџ во Бугарија. Таму се претставил како Романец и фраерот си "фура". Да сакаше власта пет пати досега ќе го ставеше зад решетки. Понатаму, каде е Ламбе? Ажурната полиција на Јанкуловска никако да го најде. Уште пред една година требаше да се појави во "Идризово", а како во земја да пропаднал. Како тоа е можно кога живеел на само десеттина метри од станот на нашиот премиер, ич не знаеме. Каде е мега популарниот Војо Михајловски? Откако направи сцена со обидот да се отруе како во шпанска са-

ме... па, не е само еден за да се памети. Саше... заменик-министерот за економија. По враќањето од Турција, веднаш од скопскиот аеродром, со раце одзади беше одведен во притвор за случајот "Бачило". Го осудија на три години, а уште е на слобода и го забележале како се шета низ градскиот трговски центар во Скопје. Така ќе било до правосилноста на пресудата. Веројатно, само Иснифарис ќе го јаде стапот за "Бачилото"... Па, нормално, со полуписмениот и наивниот најлесно можеш процес да затвориш. Ете така, почитувани, функционираме како правна држава. На таков начин ќе влегуваме во НАТО и во ЕУ. Ујдурми... Аферим на сите налогодавци и сценаристи за тоа да изгледа вака како што изгледа.

Македонија

милакот тече без запирање. На јадицата досега се фатија многу глави, што поситни, што покрупни, но не видовме ниту една голема. А, за нив има најкрупни и несоборливи докази дека го чуваат арамиското гнездо. Зошто ниту една власт досега не се справи со основоположниците на криминалот во Македонија? Одговорот е лесен и едноставен.

Власта никогаш сама себе не се апси. Таа ги апси оние другите, оние кои не ѝ припаѓаат на нејзината идеологија, таа ги лишува од слобода само противниците и оние кои деструктивно се однесуваат кон неа. Ако нема докази за таквите... па, нема проблем, ќе се измислат, ќе се препишат од некој друг, ќе се конструира нешто.

Тепачите од дискотеката "Процес" добија само условни казни. За судијата доволно било признанието и покајанието дека го сториле делото и дека никогаш немало да им се повтори. "Па, ово нема ни у Београду" - што велеше покојниот Ташко Начиќ. Тоа што присутните и обезбедувањето изедоа котек како магарина за судиите не е факт кој треба да се земе предвид. Важно полицајците или рекетарите, не се знае во какво својство биле таму, си ја завршија задачата зададена од некого на повисоко ниво. Судијката Бајлозова констатира - обвинетите се виновни за делото, но пресудата остана условна. Вака и волкот сит и овците на број.

EEEEEE, ЈАС СИ ЗАВРШИВ РАБОТА... БРАНКО МИ СКРАТИ ОД ЛЕЖЕЊЕТО, АМДИ БАЈРАМ

бори. Деновите ја видовме вредноста на кадарот на Џафери. Беше осуден на 3,5 години затвор за примање поткуп, дело кое го заслужи заедно со Мирослав Ризински, кадровик и десна рака на Доста Димовска. Тоа беа новите фази на ДПА и на ДРУМ. Многу "славно" и предвреме завршија со нивните што-туку почнати политичко-криминални кариери. Но, прашање е колку тие ќе се задржат в затвор. Наскоро ќе проработат врските да им се поништи пресудата преку "Апелација", ќе се најдат "стројници" кои ќе им ја ублажат казната, па така наместо три или четири години ќе одлежат само неколку месеци. Јорго од "ОХИС" го осудија на четири и пол години. Никој не верува дека толку време ќе отседне во "Идризово". Таквите луѓе кои беа влијателни во политичко-економските односи во државата, знаат и умеат предвреме да куртулат од казната која судот им ја пропишал. По година или две ќе слушнеме како поради доброто однесување на Кука, некој му ја намалил казната. Всушност, така како што и Амди Бајрам "питомо" се однесувал во ќелијата, па Бранко се реши една година да го пушти порано да си оди дома, веројатно плашејќи се утре или задутре овој од "Шутка" да не му забие нов гол со "пета". Во целиов овој криминалистички список на наши репрезенти во политиката и институциите, се надоврзува и Тања Митровска од Геодетската управа во Скопје. Госпоѓата екс-директорка, која е обвинета за фалсификување документи во катастарот за т.н. премиерска вила на Водно, станала фотолаборантка во отвореното одделение на затворот во "Идризово". Што ти е ресоцијализација! А, мислеше дека со пари може да ја купи слободата. Подобро вака, превоспитувањето, па и во позрели години, е одличен пример за младите генерации. Всушност, и онаа народната не е попусто напишана - "човекот се учи додека е жив".

ЕМ КРАТКО, ЕМ СЛАТКО

Во овие дваесеттина години колку што ја живееме и ја практикуваме привидната македонска демократија извидовме многу криминалци и арамии. Се разбира, најголемиот дел од нив беа јавни личности, угледни луѓе, типови кои на почетокот беа посочувани како пример за граѓанството, како предводници на некои нови процеси, кои ќе внесат дух и самодоверба. Но, за кратко време ќе се покажеше и ќе се докажеше она спротивното. Појавувањето и на новите фази во политиката не претставуваше никаква промена. Сите очекуваа некои радикални пресврти, но на крај секогаш се потврдуваше мислењето на народните маси, дека се појавуваат само нови криминалци и мршојадци, кои се кријат зад партиските идеологии. Наспроти тоа, малкумината кои останаа вистински и чесни, беа истерани од политичките води или во најмала рака беа маргинализирани, со што беше минимизирано нивното влијание врз процесите. Се појави Зуди Џелили, ново лице во редовите на ДПА, па набрзо заради "харизмата" која ја имал му беше доверена кандидатурата за претседателски кандидат на последните из-

"Пред да направиш политичка партија, ќе треба да направиш 'војска' или 'мафија', кои ќе те штитат од криминализираните структури, било на власта, било на опозицијата".

Руфи Османи